

החנוכייה של האדמו"ר מקוזניץ

חלק 1. סקירה קצרה על האדמו"ר מקוזניץ

הרבי החסידי ישראל הופשטיין המכונה המגיד מקוזניץ, היה אחד מחשובי אדמו"רי החסידות. לגבי שנת לידתו של הרב ישראל נחלקו המקורות, יש המתארכים לידתו לשנת התצ"ג, יש לשנת התצ"ז, ויש המאחרים לשנת ת"ק. נולד לאביו הרב שבתי המכונה כורך ספרים, ולאמו פעריל.

סביב לידתו נרקמה אגדה במסורת החסידית. הוריו היו שנים רבות ללא ילדים, ונוסף על כך היו עניים. ביום שישי אחד התברר לר' שבתי שלא נותר לו די כסף כדי לקנות צרכי שבת, והלך לבית הכנסת מתוך ביטחון באל שיפרנס אותו. באותו זמן אשתו מצאה בגד ישן עם כפתורי זהב, ובכך היה לי די כסף לקניית מאכלי השבת. כשר' שבתי חזר לביתו וראה את השולחן והמאכלים שעליו פצח עם אשתו בריקוד. החסידים מספרים שמייסד החסידות הרב ישראל בעל שם טוב, ראה זאת באמצעות ראייה רוחנית ונסע לעיר בה התגוררו, וכאות הוקרה על השמחה הזו במצווה, הציע להם שיבקשו ממנו ברכה, הם ביקשו ברכה לבנים, ולאחר שנה נולד בנם וקראו לו ישראל (על שם הרב ישראל הבעל שם טוב). נראה כי החשיבות העיקרית שהחסידים ראו במסירת סיפור זה, היא הקשר של הרב ישראל מקוזניץ למייסד החסידות שמלכתחילה הוא נולד בזכות ברכתו.

בשלב מסויים בחייו נסע בכדי ללמוד אצל תלמידו של הבעל שם טוב, המגיד ממעזריטש, וכהכנה לכך למד שמונה מאות ספרי קבלה. לאחר מכן למד אצל תלמידו הרב אלימלך מליזנסק (הדור השלישי לחסידות). האגדה החסידית מספרת שבעת פטירת ר' אלימלך העניק מכוחותיו לתלמידו, ולרב ישראל הוריש את ליבו הנוער לעבודת האל הרוחנית.

המגיד מקוזניץ היה ידוע בקרב הקהילה היהודית כאיש חלוש אך כזה המחזיק בכוחות על-סגוליים. ספרו המפורסם הוא 'עבודת ישראל', ספר קובץ דרושים על פרשת השבוע בדרך הפרשנות החסידית.

חלק 2. חנוכיית האדמו"ר שעוברת במסורת עד היום ושמדליקים בה נרות

סיפור מעשה החנוכייה :

אחד מהחפצים אשר מיוחסת לו ההילה והקדושה, על שהיה שייך למגיד מקוז'ניץ, היא החנוכייה שלו. סביב סיפור החנוכייה והעברת הלאה בירושה נרקמה אגדה מעניינת.

מסופר על בתו של הרב מקוז'ניץ, ששמה פרל, שנולד לה ילד שנקרא בשם משה. ילד זה, על פי המסופר, היה ילד פלא שחזו לו גדולות. בהיותו כבן שבע הוא השתתף עם סבו, המגיד מקוז'ניץ, באחת מסעודות שבת, בהן המגיד נהג לומר תורות למניהם. הפרשה הייתה אודות הסיפור המקראי של "מי מריבה". כאשר הסבא סיים לדבר, הוא פנה לנכד שלו ושאל אותו אם יש לו מה לומר בנידון.